

Land, vilde være med til at indføre det. Man kan indtage den Stilling som Mindretal, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem, hvis han havde Magten, vilde gaa med til at foreslaa dette. Jeg minder om, hvorledes det ærede Medlem, da han gennemførte Aldersrenteloven, gennemførte Overgangsbestemmelser. Det er en saadan Overgangsbestemmelse, vi indfører, idet vi siger: Har vi begaaet en Fejl ved at tillade jer at have en for stor Indtægt, skal I ikke lide derunder, men have Lov til at have dette Beløb, indtil I i Løbet af 10—15 Aar dør ud, og kun alle nytillkommende skal falde ind under disse Regler.

Jeg maa meget bestemt anbefale at stemme imod de to Mindretalsforslag, der foreligger, og anbefale at stemme for Flertallets Forslag.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg finder ikke Anledning til paa nærværende Tidspunkt at gaa dybt ind paa en Omtale af de stillede Ændringsforslag. Jeg skal nøjes med at takke Udvalgets Flertal for dets Behandling af Lovforslaget i Udvalget, og jeg kan tiltræde de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag, hvorimod jeg maa fraraade at stemme for de af de to Mindretal stillede Ændringsforslag. Jeg maa naturligvis tilføje, at jeg beklager, at man ikke i Udvalget har kunnet naa til Enighed om det af mig stillede Lovforslag, men Udvalgets fire Partier har ikke kunnet enes. Allerede ved Lovforslagets første Behandling her i Salen udtalte det radikale Venstres Ordfører sig meget bestemt om Lovforslaget og sagde, at der i dette var adskillige Ting, som ubetinget havde hans Tilslutning, men han reserverede sig overfor andre Ting i Lovforslaget. Der er derfor ingen Fortrydelse mellem ham og mig med Hensyn til den Stilling, han har indtaget i Udvalget. Derfor føler jeg mig heller ikke, som det ærede Medlem Hr. Kragh syntes at mene, jeg burde, forurettet ved den Behandling, som Lovforslaget har faaet i Udvalget. Der er for mig efter de Bemærkninger, der faldt ved Lovforslagets første Behandling, ikke noget mærkeligt i, at Lovforslaget er blevet ændret, og da de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, i det store og hele er af den Natur, at de fastholder Lovforslagets Hovedlinier, nemlig at forbedre Aldersrentesatserne for de daarligst stillede, har det ikke været vanskeligt for mig at tiltræde Flertallets Ændringsforslag.

Jeg har heller ikke villet modsætte mig det nye, der indføres i Lovforslaget, om paa visse Omraader at lade Kommunerne skønne over, hvorvidt de paagældende skal

have Aldersrentehjælp efter Loven eller ikke. Jeg tror nemlig, at Forholdet er det, at der ude omkring i Kommunerne er en ikke ringe Tilbøjelighed til at fremsætte bestemte Ønsker om at faa nogen Frihed i Retning af at udøve Skønnet, og jeg vil ogsaa indrømme, at paa visse Omraader kan det, saaledes som Aldersrenteloven i det hele taget er bygget op, være rimeligt at give Kommunerne dette frie Skøn, vel at mærke, naar man ikke rører ved Lovens Hovedprincip: At de egentlige Satser skal være opstillet i Loven paa en saadan Maade, at der ikke kan være nogen Tvivl om, hvor meget der i hvert enkelt Tilfælde skal udbetales Aldersrentenyderen.

Jeg beklager, at baade Venstre og det konservative Folkeparti har stillet sig saa afvisende overfor Lovforslaget og ogsaa stiller sig afvisende overfor de Ændringsforslag, som Flertallet er enedes om. Saa vidt jeg har kunnet skønne af de Oplysninger, der er tilgaaet mig, maa det have været noget vanskeligt for Venstre overhovedet at naa til en enig Optræden. Venstre har haft svært ved at enes om de af Venstre stillede Ændringsforslag, og det forbavser mig i og for sig ikke, efter som Forholdet har været gennem de forskellige Instanser for Aldersrentesagen. Jeg kan straks sige, at jeg kan ikke modtage de af Venstre stillede Ændringsforslag. Jeg behøver ikke nærmere at sige hvorfor, Udvalgets Ordfører har meget indgaaende omtalt baade de af Flertallet og de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, og jeg skal ikke trætte det høje Tings Medlemmer med Gentagelser.

Venstre henstiller til Ministeren, hvis Lovforslaget ikke bliver vedtaget nu, da i den nærmeste Tid at lade foretagne Undersøgelser og nøjere udforske, hvad det vil koste at faa de af Venstre stillede Ændringsforslag gennemført — saaledes som Venstres Viden nu er om Bekostningen ved at faa Ændringsforslagene vedtaget, maa man jo sige, at man befinder sig paa et temmelig skønmæssigt Grundlag. Jeg kan til denne Henstilling fra Venstre sige, at jeg har naturligvis ikke noget stort Haab om at faa Lovforslaget endelig vedtaget i denne Rigsdagssamling, saa nær vi er ved dens Afslutning, og derfor vil det ogsaa være naturligt, at vi i Ministeriet i den tilstundend Sommer nøje prøver de stillede Ændringsforslag, ogsaa de af Venstre stillede Ændringsforslag, og, saa vidt det er gørligt, beregner Bekostningen derved for at have noget mere Klarhed over hele Forholdet til næste Rigsdagssamling, end vi i Øjeblikket har.

Til Trods for de yderst aggressive Ud-